

Umiiral ba si Allah?

**Isang mahinahong artikulo na tumatalakay
tungkol sa pagdududa sa pag-iral ni Allah**

Inihanda ni:

Majid bin Sulaiman

Safar — 1444 AH

September - 2023 CE

Panimula

Ang lahat ng papuri ay kay Allah, ang Panginoon ng mga nilalang, ang Tagapaglikha ng kalangitan at kalupaan, ang Tagapagbigay ng kadiliman at liwanag. At ako ay nagpapatotoo na walang diyos maliban kay Allah, Nag-iisa Siya, walang katambal sa Kanya, at ako ay nagpapatotoo na si Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) ay Kanyang alipin at Sugo. O Allah, padalhan Mo ng kapayapaan, pagpapala, at biyaya si Muhammad, ang Propeta, ang Huling ng mga Propeta at Sugo. At padalhan Mo ng kapayapaan, pagpapala, at biyaya ang kanyang mga asawa, ang kanyang pamilya na matutuwid at malilinis, at ang kanyang mga marangal na kasamahan, at sinumang sumunod sa kanyang patnubay, gumawa ng kanyang Sunnah, at sumunod sa kanyang mga yapak hanggang sa Araw ng Paghuhukom.

Pagkatapos;

Kami ay nagtataka sa sinumang naglakas-loob na maghimagsik laban kay Allah (Ang Kataas-taasan), at nagtatwa sa Kanyang pag-iral, sa halip ay naging isang bukas na kaaway at nakikipaglaban sa Kanya (Ang Maluwalhati at Kataas-taasan) sa pamamagitan ng pag-aanyaya sa ganoong tiwaling paniniwala at kinamumuhang pilosopiya, sa halip ay naging isang mapagmalaking tirano, na nagpapahirap sa kanyang bayan at nagpapagutom sa kanila, hanggang sa sila ay magkainan sa isa't isa, kung saan kumalat ang pagnanakaw ng mga bata upang sila ay makakain dahil sa gutom, at milyon-milyon sa kanila ang namatay upang sirain ang kanilang pagkilala sa kanilang Lumikha, at pilitin silang itanggi ang Kanyang pag-iral, tulad ng nangyari noong Unang Unyong Sobyet – at ang mga katulad nito mula sa mga bansang Komunista at iba pa.

At kung titingnan ng mayabang na nagtatwa na iyon ang kanyang sarili, malalaman niya ang kanyang kahinaan at kababaan, at ang kanyang pangangailangan sa kanyang Lumikha at ang Kanyang mga biyaya sa kanya, lalo na sa oras ng kanyang pangangailangan at sakit.

At kami ay nagtataka sa sinumang sumagot sa kanya at tinanggap ang kanyang kasinungalingan at paninirang-puri, at iyon ay dahil sa kasamaan ng kanyang puso at isip, o dahil sa pagtatanggi at pagsunod sa kanyang mga pagnanasa at hilig, nakalimutan o nagpabaya sa kanyang kamatayan at pagtatapos ng buhay, at ang kanyang masamang kahihinatnan at parusa pagkatapos ng kanyang kamatayan, at ang kanyang pagsisisi sa kanyang pagkukulang sa panig ng kanyang Diyos at Lumikha.

At lalo kaming nagtataka sa sinumang inialok ang katotohanan – ang Islam – at ang malinaw na mga patunay nito, ngunit tinalikuran niya ang pakikinig at pagtanggap nito; dahil sa pag-ibig sa mga pagnanasa at pagsunod sa hilig na pumuno sa kanyang puso, at kawalan ng kahandaan na tumanggap at tanggapin ang katotohanan.

Panginoon, Padaliin at Tulungan

Apat na bagay ang nagpapatunay sa Pag-iral ni Allah (Ang Kataas-taasan): **Ang Likas na Kalikasan, Ang Isip, Ang Batas (Relihiyon), at Ang Pandama.**

- **Tungkol sa patunay ng Likas na Kalikasan (Fiṭrah)** sa Pag-iral ni Allah (Ang Kataas-taasan), bawat nilalang ay nilikha sa paniniwala sa kanyang Lumikha nang walang naunang pag-iisip o pagtuturo. At ang nagpapatunay dito mula sa Aklat ni Allah ay ang Kanyang salita:

(At alalahanin nang kinuha ng iyong Panginoon mula sa mga anak ni Adan sa kanilang gulugod ang kanilang mga inapo, at pinasaksi sila tungkol sa kanilang sarili (sinasabi): “Hindi ba Ako ang inyong Panginoon?” Sila ay nagsabi: “Opo, kami ay sumasaksi”⁽¹⁾)

Hindi ito lumilihis mula sa pangangailangan ng likas na kalikasan maliban kung may nangyaring hindi inaasahan sa kanyang puso, ayon sa salita ng Propeta (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah): “Walang sinumang isinilang maliban na siya ay isinilang sa likas na kalikasan, pagkatapos ang kanyang mga magulang ang nagiging dahilan upang siya’y gawing Hudyo, Kristiyano, o Majusi (sumasamba sa apoy).” ⁽²⁾

(1) Sūrah Al-A’rāf: 172

(2) Isinalaysay ni Al-Bukhārī (1359) mula kay Abū Hurayrah (nawa’y kalugdan siya ni Allah).

Kaya nakikita natin na ang tao, sa kanyang kalikasan at likas na hilig at intuwisyon, kapag dinadanas niya ang pinsala, sinasabi niya: (O Allah). At nabanggit tungkol sa ilang Ateista na kapag may nangyayari sa kanya, sinasabi niya sa pagdulas ng kanyang dila: (O Allah) nang hindi niya namamalayan, dahil ang likas na kalikasan ng tao ay nagtuturo sa kanya sa sa Pag-iral ng Panginoon (عز وجل).

Kaya ang talatang ito ay nagpapatunay na ang tao ay nilikha sa kanyang likas na kalikasan sa Paniniwala kay Allah.

At naniniwala ang mga nagtatambal sa Allah noong panahon ng Propeta (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) ang pag-iral ni Allah (Ang Kataas-taasan), tulad ng sinabi Niya (Ang Kataas-taasan) tungkol sa kanila: (At kung tatanungin mo sila kung sino ang lumikha sa kanila, tiyak na sasabihin nila: Si Allah) ⁽¹⁾, at ang mga talata sa bahaging ito ay marami.

(1) Sūrah Az-Zukhruf: 87

- **Tungkol sa patunay ng Isip** sa pag-iral ni Allah (Ang Kataas-taasan), dahil ang mga nilalang na ito, ang nauna at ang nahuli, ay kailangang may Lumikha na nagbigay-buhay sa kanila, dahil imposibleng umiral sila sa sarili sapagkat ang kawalan ay hindi lumilikha sa sarili, sa katunayan, bago ito umiral, wala ito, kaya paano ito naging Lumikha ng ibang nilalang?!
- Gayundin, ang pag-iral ng mga nilalang na iyon nang nagkataon nang walang Lumikha ay imposible dahil sa dalawang dahilan:

Una: Bawat orihinal na bagay ay kailangang may nagpasimula, pinatunayan ito ng isip at ng batas (Relihiyon). Sinasabi ni Allah (Ang Kataas-taasan): O sila ba ay nilikha mula sa wala, o sila ba ang mga lumikha?⁽¹⁾

Pangalawa: Ang pag-iral ng mga ito sa ganitong magandang sistema, magkakaugnay na proporsyon, at masikip na pagkakabit sa pagitan ng mga sanhi at resulta, at sa pagitan ng mga nilalang sa isa't isa, nang walang pagkagambala o pagkakasalungatan; mahigpit na ipinagbabawal na ang kanilang pag-iral ay nagkataon nang walang Lumikha, dahil ang bagay na nagkataon ay walang sistema sa pinagmulan ng pag-iral nito, kaya paano ito maging maayos habang ito ay nananatili at nagbabago?! Pakinggan ang salita ni Allah (Ang Kataas-taasan): Hindi nararapat sa araw na abutan nito ang buwan, at ang gabi ay hindi nauna sa araw, at bawat isa ay lumalangoy sa isang orbit). ^{(2), (3)}

(1) Sūrah Aṭ-Ṭūr: 35

(2) Sūrah Yā Sīn: 40

(3) Tingnan sa bahaging ito ang aklat na “Ang Paglikha ng Lumikha sa Kaayusan ng Kanyang Paglikha ay Patunay sa Kanyang Kaisahan,” ni Shaykh ‘Abdul-‘Azīz bin ‘Abdullāh Az-Zahrānī, Publisher: Dār At-Tawḥīd – Riyadh.

Nabanggit tungkol kay **Abū Ḥanīfah** (nawa’y kaawaan siya ni Allah) at siya ay kilala sa katalinuhan na may isang grupo ng mga **Dahriyya** (materyalista) ⁽¹⁾ na tinatawag na **As-Sumaniyyah** ⁽²⁾ na nagtatatwa sa pag-iral ng Lumikha (عز وجل) ang lumapit sa kanya. Si **Abū Ḥanīfah** (nawa’y kaawaan siya ni Allah) ay isang tabak laban sa **Dahriyya**. Nag-aabang sila ng pagkakataon upang patayin siya, at habang siya ay nakaupo sa kanyang moske isang grupo na may nakabunot na tabak ang sumugod sa kanya at nais siyang patayin. Sinabi niya sa kanila: Sagutin ninyo ang aking isang tanong, at pagkatapos ay gawin ninyo ang gusto ninyo.

Sinabi nila: Sige.

Sinabi niya: Ano ang masasabi ninyo tungkol sa isang tao na nagsasabing: Nakita ko ang isang barko na puno ng karga, puno ng mabibigat na kalakal, na napalibutan ⁽³⁾ sa gitna ng dagat ⁽⁴⁾ ng naglalakihang alon at iba’t ibang hangin, at ito ay naglalayag nang tuwid, walang nagmamaneho nito, walang nagbabantay na nagtutulak dito. Pinaniniwalaan ba iyon ayon sa isip?
Sinabi nila: Hindi, iyan ay isang bagay na hindi tinatanggap ng isip.

(1) **Dahriyya** – (binibigkas na may bukas at binibigkas na may diin sa unang D) ay ang Ateista na hindi naniniwala sa Kabilang-Buhay. Dahriyya – (binibigkas na may sarado at binibigkas na may diin sa unang D) ay ang matandang lalaki. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Dahr.

(2) **As-Sumaniyyah** ay isang grupo ng mga Dahriyya mula sa India, at sinabi ni Al-Jawharī: isang sekta ng mga sumasamba sa idolo na naniniwala sa reincarnation at nagtatatwa sa kaalaman ng balita (mga hula). Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Saman.

(3) Ibig sabihin: napalibutan at inilagay sa gitna. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Hawash.

(4) Ang gitna ng dagat, ibig sabihin ang gitna kung saan marami ang tubig at hindi nakikita ang lupa.

Sinabi ni **Abū Ḥanīfah**: O Luwalhati kay Allah, kung hindi tinatanggap ng isip ang paglalayag ng isang barko sa dagat, na tuwid nang walang nagbabantay o nagmamaneho; paano tanggapin na ang mundong ito ay umiral nang may pagkakaiba ng mga kalagayan, pagbabago ng mga gawain, lawak ng mga panig, at pagkakaiba-iba ng mga gilid ⁽¹⁾ nang walang Lumikha at Tagapag-ingat?!

Umiyak sila lahat at sinabing: Tama ka, at isinaksak ang kanilang mga tabak at nagbalik-loob (sa Islam).

Ang layunin ni **Abū Ḥanīfah** sa pagpapatunay sa pag-iral ni Allah ay ang imposibilidad ng paglalayag ng barko mula sa isang lugar at pagdating sa ibang lugar nang walang kapitan na gumagabay dito. Paano ang dakilang sansinukob na ito na ang mga kalangitan ay gumagalaw nang walang kaguluhan, at pagkatapos ay may magsasabi na: Nagkataon lang itong nangyari nang walang pamamahala mula sa sinuman?!

Hindi ito katanggap-tanggap! Kailangang may Gumawa nito.

At tinanong si **Shafi-i** (nawa'y kalugdan siya ni Allah): Ano ang patunay sa pag-iral ng Lumikha?

Sinabi niya: Ang dahon ng mulberry, pareho ba sa inyo ang lasa, kulay, amoy, at kalikasan nito?

Sinabi nila: Opo.

(1) Ibig sabihin ay gilid.

Sinabi niya: Ang uod ⁽¹⁾ ay kumakain nito, naglalabas ito ng seda ⁽²⁾, ang bubuyog ay kumakain nito, naglalabas ito ng pulot, ang tupa ay kumakain nito, naglalabas ito ng dumi ⁽³⁾, at ang gasela ay kumakain nito, naglalabas ito ng musk. Sino ang gumawa sa mga bagay na ito na maging ganoon kahit na ang kanilang kalikasan ay iisa?! Nagandahan sila sa kanyang sinabi at yumakap sa Islam, at ang bilang nila ay labing-pito.

Ang layunin ni **Ash-Shāfi‘ī** sa pagpapatunay sa pag-iral ni Allah ay ang ganitong pagbabago-bago sa paglikha, at pagkakaiba-iba nito. Ang dahon ng mulberry ay kinakain ng uod, naglalabas ito ng seda, pagkatapos ay kinakain ng tatlong uri ng hayop, at bawat hayop ay naglalabas ng ibang bagay mula sa isa, makatuwiran ba na nagkataon lang ito nang walang pamamahala mula sa sinuman?! Hindi ito katanggap-tanghap! Kailangang may Gumawa nito. Si **Aḥmad ibn Ḥanbal** (nawa’y kalugdan siya ni Allah) ay nagbigay ng halimbawa ng isang matibay na kuta na makinis, walang butas, ang labas ay tulad ng tinunaw na pilak, at ang loob ay tulad ng purong ginto ⁽⁴⁾. Pagkatapos ay bumagsak ang mga pader, at lumabas mula sa kuta ang isang hayop na nakakarinig at nakakakita.

(1) **Al-Qazz** ay seda sa kalagayan nito kapag kinuha, ang uod ng seda ay ang uod na naghabi ng seda. Tingnan sa “Al-Mu’jam Al-Wasīṭ.”

(2) **Al-Ibrīsam** ay ang pinakamahusay na seda. Tingnan sa “Al-Mu’jam Al-Wasīṭ.”

(3) **Al-Ba‘rah** ay dumi ng tupa at kamelyo.

(4) **Al-Ibrīz** ay ang purong ginto. Tingnan sa “Al-Mu’jam Al-Wasīṭ.”

Ang ibig niyang sabihin sa kuta ay: ang itlog, at ang hayop ay: ang sisiw. Ang layunin ni Aḥmad ibn Ḥanbal sa pagpapatunay sa pag-iral ni Allah ay ang paglabas ng sisiw mula sa itlog, na tulad ng kuta para sa kanya, at lumabas mula rito na nakakarinig at nakakakita. Makatuwiran ba na ang pag-iral ng itlog at ang paglabas ng sisiw mula dito ay nagkataon nang walang pamamahala mula sa sinuman?!

Hindi ito katanggap-tanggap! Kailangang may Gumawa nito. Tinanong si **Hārūn Ar-Rashīd** kay **Mālik** tungkol sa pag-iral ng Lumikha, at ginamit niya ang pagkakaiba-iba ng mga tunog, ang pag-uulit ng mga himig, at ang pagkakaiba-iba ng mga wika bilang patunay sa pag-iral ng Lumikha. Ang mga ito ay mga sipi mula sa apat na Imām tungkol sa bahaging ito. At tinanong ang isang Bedouin, at sinabi sa kanya: Paano mo nakilala ang iyong Panginoon? Sabi niya: Ang dumi ng kamelyo ay nagpapahiwatig ng kamelyo, at ang dumi ng asno ay nagpapahiwatig ng asno, at ang bakas ng paa ay nagpapahiwatig ng paglalakad. Ang langit na may mga konstelasyon, at ang lupa na may mga lambak, at ang mga dagat na may mga alon, hindi ba nagpapahiwatig ng Ganap na Nakakarinig, Ganap na Nakakakita?! At nakita si **Ibn Hānī'** ⁽¹⁾ sa isang panaginip at tinanong siya: Ano ang ginawa sa iyo ni Allah?

Sinabi niya: Pinatawad Niya ako dahil sa mga berso na sinabi ko tungkol sa Narcissus, at ito ay:

(1) Siya ay Abū Nuwās.

Pag-isipan ang halaman sa lupa at tingnan ang mga bakas ng ginawa ng Hari Ang mga mata na gawa sa pilak ⁽¹⁾, nakatingin ⁽²⁾ nang may pag-iingat ⁽³⁾, tulad ng purong ginto ⁽⁴⁾ na nakapalibot sa mga batong Zabarjad ⁽⁵⁾, na nagpapatunay na Si Allah ay walang katambal

At si Muhammad ay Kanyang alipin at Sugo na ipinadala sa dalawang mabibigat na uri ⁽⁶⁾ na nilalang ⁽⁷⁾.

At mula sa mga kamangha-manghang paglikha ni Allah ay ang Lamok, kung saan inilagay Niya rito ang lakas ng pagpapanatili at pag-iisip, at ang pakiramdam ng pagdampi, paningin, at pang-amoy, at ang daanan ng pagkain, at inilagay Niya rito ang tiyan, mga ugat, utak, at mga buto. Luwalhati sa nagtakda at nagpatnubay, at hindi nag-iwan ng anuman na walang kabuluhan.

(1) Al-Lujayn ay Pilak, inihambing ng makata ang bulaklak ng halaman sa pilak dahil sa kulay nito. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Ljn.

(2) Shākhiṣat ay nangangahulugang tiningnan ng isang tao nang nakabukas ang kanyang mga mata at itinutok ang kanyang paningin at itinayo ang kanyang talukap ng mata nang hindi kumikislap. Inilarawan ng makata ang ilang bulaklak na may mga mata na nakatingin nang nakabukas at nakatitig. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Shakhs.

(3) Al-Ḥadaqah ay itim na bahagi ng mata, at ang makata ay inihambing ang mga bulaklak na iyon sa mga mata. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Ḥadaq.

(4) As-Sabīk ay hinulmang ginto. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Sabk.

(5) Al-Qudub ay ang plural ng sanga, at ang ibig sabihin ay sanga ng halaman. Az-Zabarjad ay Emerald, isang kilalang hiyas. Inilarawan ng makata ang sanga na may emerald dahil sa kinang, ningning, at karilangan nito. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: “Qaḍb,” at “Zabarjad.”

(6) Ath-Thaqalān ay Mga Tao at Jinn.

(7) Ilan sa mga tagapagsalin ay binanggit ang mga kuwentong ito tungkol kina Ash-Shāfi‘ī, Aḥmad, Hārūn Ar-Rashīd, at Abū Nuwās sa pagpapaliwanag ng salita ni Allah sa simula ng Sūrat Al-Baqarah: ﴿O sangkatauhan! Sambahin ninyo ang inyong Panginoon na lumikha sa inyo at sa mga nauna sa inyo, upang kayo ay maging Muttaqūn (maka-Diyos)﴾. Binanggit din ni Al-Fakhr Ar-Rāzī ang mga patotoong ito sa pagpapatunay sa pag-iral ng Lumikha sa kanyang aklat na “Mafātīḥ Al-Ghayb” (2/108-109), Publisher: Dār Al-Fikr, 1st Edition, 1401 AH.

Sinabi ni **Abū Al-‘Alā’ Al-Ma‘arrī** na nagpupuri:

O ikaw na nakakakita sa paglawak ng pakpak ng lamok sa matinding kadiliman ng gabi ⁽¹⁾ na napakaitim ⁽²⁾,

At nakikita ang ugat ⁽³⁾ ng kanyang mga ugat sa kanyang leeg at ang utak mula sa payat ⁽⁴⁾ na mga buto na iyon,

At nakikita ang pagdaloy ⁽⁵⁾ ng dugo sa kanyang mga ugat, nagpapalipat-lipat mula sa isang kasukasan patungo sa iba,

At nakikita ang pagdating ng pagkain ng sanggol sa kanyang tiyan sa kadiliman ng sinapupunan nang walang pagmamasid ⁽⁶⁾,

At nakikita ang bakas ng paa sa kanyang mabilis ⁽⁷⁾ at nagmamadaling paglalakad.

(1) Al-Bahīm ay itim na walang halong ibang kulay. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: sa kanila.

(2) Al-Layl Al-Alīl ay matinding kadiliman ng gabi. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Layl.

(3) Al-Mināt ay mula sa pagkakabit. Ang mināt ng mga ugat sa nabanggit na berso ay ang pinagsasaluhan ng mga ugat mula sa mga gilid nito, na para bang nakabitin.

(4) An-Nuḥul ay ang plural ng payat, ibig sabihin, manipis at payat. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Nahl.

(5) Al-Wadaj ay ugat na dinadaluyan ng dugo. Tingnan sa “Lisān Al-‘Arab,” materyal: Wadaj.

(6) Al-Muqlah ay itim at puti ng mata, at ang At-Tammaqul ay ang pagbaling at pagtitig sa nakikita. Ang ibig sabihin ng makata ay nakikita ni Allah ang nasa loob ng lamok nang walang hirap.

(7) Al-Ḥathīth ay mabilis.

At nakikita at naririnig niya ang mas maliit pa kaysa dito sa ilalim ng madilim at nakakatakot na dagat ⁽¹⁾,

Pinagpala mo ako sa pagbabalik-loob na nagbura ng anuman na aking nagawa sa nakaraang panahon ⁽²⁾.

At dahil dito, sasabihin sa sinumang nagtatwa sa pag-iral ni Allah sa mga panahong ito: Ang mga ginawa ba ng mga eroplano, missile, sasakyan, at kagamitan na may iba't ibang uri ay purong nagkataon?

Kung may isang tao na nagkuwento sa iyo tungkol sa isang nakamamanghang palasyo, napapalibutan ng mga hardin, at umaagos ang mga ilog sa gitna nito, puno ng mga kasangkapan at karangalan, at pinalamutian ng iba't ibang palamuti mula sa mga mahahalagang bagay at pampuno, at sinabi sa iyo: Ang palasyo na ito at ang lahat ng kasakdalan nito ay lumikha sa sarili, o nagkataon lamang na umiral nang walang Lumikha; maniniwala ka ba sa kanya? Ang sagot: Hindi, kailanman.

Pinahihintulutan ba pagkatapos nito na ang malawak na sansinukob na ito kasama ang kanyang lupa, langit, at mga planeta, ang kanyang kalagayan, at ang kanyang napakagandang, kamangha-manghang sistema ay lumikha sa sarili, o nagkataon lamang na umiral nang walang Lumikha?!

Ang katotohanan ay: Kung imposible na ang mga nilalang na ito ay umiral nang mag-isa, o nagkataon lamang na umiral, kailangan na mayroong Lumikha para sa kanila, at Siya ang Allah, ang Panginoon ng mga nilalang.

(1) Ibig sabihin ay maraming takot.

(2) Binanggit ito ni Shihāb Ad-Dīn Aḥmad Al-Abshīhī sa kanyang aklat na “Al-Mustaṭraf fī kullī fannin mustaẓraf” (p. 374), Publisher: Dār Al-Kutub Al-‘Ilmiyyah - Beirut, 1st Edition, 1413 AH.

Binanggit din ito ni Az-Zamakhsharī nang pinaikli sa kanyang interpretasyon na kilala bilang “Al-Kashshāf” (p. 1168), edited by Muṣṭafā Ḥusayn Aḥmad, Publisher: Dār Al-Kitāb Al-‘Arabī - Beirut, 3rd Edition, 1407 AH.

Binanggit ni Allah (Ang Kataas-taasan) ang rasyonal at tiyak na patunay na ito sa Sūrat Aṭ-Ṭūr, kung saan sinabi Niya: (O sila ba ay nilikha mula sa wala, o sila ba ang mga lumikha?) ⁽¹⁾. Ibig sabihin: Hindi sila nilikha nang walang Lumikha, at hindi sila ang lumikha sa kanilang sarili. Samakatuwid, kailangang ang Lumikha sa kanila ay si Allah (Ang Mapagpala at Kataas-taasan).

Kaya, nang marinig ni Jubayr ibn Muṭ'im (nawa'y kalugdan siya ni Allah) ang Sugo ni Allah (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) na nagbasa ng Sūrat Aṭ-Ṭūr, at umabot sa mga talatang ito: O sila ba ay nilikha mula sa wala, o sila ba ang mga lumikha? O sila ba ang lumikha ng mga kalangitan at kalupaan? Hindi, sila ay hindi nakatitiyak. O sila ba ang nagtataglay ng mga kayamanan ng iyong Panginoon, o sila ba ang mga namamahala) ⁽²⁾, Si Jubayr ay sumasamba sa idolo noon. Sinabi niya: Halos lumipad ang aking puso, at iyon ang unang sandali na tumagos ang Pananampalataya sa aking puso ⁽³⁾.

(1) Sūrat Aṭ-Ṭūr: 35.

(2) Sūrat Aṭ-Ṭūr: 35-37.

(3) Isinalaysay ni Al-Bukhārī nang hiwalay (4853, 4023).

- **Tungkol sa patunay ng Batas (Relihiyon)** sa pag-iral ni Allah (Ang Kataas-taasan), lahat ng Banal na Aklat ay nagpapahayag nito. At dahil ang mga patakaran na dinala nito na naglalaman ng mga kapakinabangan para sa mga nilalang ay patunay na nagmula ito sa Panginoon na Matalino, Ganap na Maalam sa mga kapakinabangan ng Kanyang mga nilalang. Gayundin, ang mga kosmikong balita na pinatunayan ng realidad ang katotohanan nito ay patunay na nagmula ito sa isang Panginoon na may kakayahang Lumikha ng Kanyang ibinalita.

At gayundin, ang pagkakasundo ng Qur'an at kawalan ng salungatan ay nagpapatunay ng mga bahagi nito sa isa't isa ay nagpapatunay nang tiyak na nagmula ito sa Panginoon na Matalino, Ganap na Maalam. Sinasabi ni Allah (Ang Kataas-taasan): (Hindi ba nila pinag-iisipan ang Qur'an? At kung ito ay nagmula sa iba pa maliban kay Allah, tiyak na makikita nila rito ang maraming salungatan) ⁽¹⁾. Kaya ito ay isa pang patunay sa pag-iral ng nagsalita ng Qur'an, na siyang Allah (Ang Kataas-taasan).

(1) Sūrah An-Nisā': 8

- **Tungkol sa patunay ng Pandama (Hiss)** sa pag-iral ni Allah, ito ay mula sa dalawang aspeto:

Una: Naririnig at nakikita natin ang pagtugon sa mga nagsasagawa ng du'ā' (panalangin) at pagliligtas sa mga nasa gipit na kalagayan, na nagpapatunay nang tiyak sa pag-iral ni Allah (Ang Kataas-taasan). Sapagkat ang pagtugon sa du'ā' ay nagpapatunay na mayroong Panginoon na nakarinig sa panalangin ng sinumang tumawag sa Kanya at tumugon sa Kanya, at siya ay nananalangin lamang kay Allah. Sinasabi ni Allah (Ang Kataas-taasan): At si Nūḥ (Noah), nang tumawag siya noon, ay Aming sinagot ⁽¹⁾, at sinabi Niya: Nang humihingi kayo ng tulong sa inyong Panginoon, at kayo ay Kanyang tinugon). ⁽²⁾

At isinalaysay mula kay **Anas ibn Mālīk** (nawa'y kalugdan siya ni Allah) na may isang lalaking pumasok noong araw ng Biyernes mula sa pinto na nakaharap sa pulpito, at ang Sugo ni Allah (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) ay nakatayo at nagtatalumpati. Humarap siya sa Sugo ni Allah (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) habang nakatayo at sinabing: O Sugo ni Allah, nasira ang mga ari-arian, at naputol ang mga daanan, manalangin ka Kay Allah na bigyan kami ng ulan upang kami ay iligtas.

Sinabi niya: Itinaas ng Sugo ni Allah (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) ang kanyang mga kamay at sinabing: «O Allah, bigyan Mo kami ng ulan! O Allah, bigyan Mo kami ng ulan! O Allah, bigyan Mo kami ng ulan!»

Sinabi ni **Anas**: At sumpa man kay Allah, wala kaming nakita sa langit na ulap o bahagi ng ulap ⁽³⁾ o anuman,

(1) Sūrah Al-Anbiyā': 76

(2) Sūrah Al-Anfāl: 9

(3) Al-Qaza'ah ay bahagi ng ulap. Tingnan sa “An-Nihāyah.”

at walang pagitan sa pagitan namin at ng Sal‘ ⁽¹⁾ na tahanan o bahay. Sinabi niya: At lumabas mula sa likod nito ang isang ulap na tulad ng kalasag ⁽³⁾. Nang umabot sa gitna ng langit, kumalat ito at pagkatapos ay umuulan. Sinabi niya: Sumpa man kay Allah, hindi namin nakita ang araw sa loob ng isang linggo ⁽⁴⁾.

Pagkatapos ay pumasok ang isang lalaki mula sa pinto ding iyon sa sumunod na Biyernes, at ang Sugo ni Allah (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) ay nakatayo at nagtatalumpati. Hinarap siya ng lalaking nakatayo at sinabing: O Sugo ni Allah, nasira ang mga ari-arian, at naputol ang mga daanan, manalangin ka kay Allah na pigilin ang ulan sa amin.

Sinabi niya: Itinaas ng Sugo ni Allah (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) ang kanyang mga kamay at sinabing: «O Allah, bigyan Mo kami ng ulan sa paligid namin, at huwag sa amin. O Allah, (ibigay) sa mga matataas na burol ⁽⁵⁾, mga bundok, mga mabababang burol ⁽⁶⁾, at mga lugar na tinutubuan ng mga puno.»

Sinabi niya: At huminto ito, at lumabas kami na naglalakad sa ilalim ng sikat ng araw ⁽⁷⁾.

(1) **Sal‘** ay isang bundok sa Madīnah.

(2) Ibig sabihin ay mula sa likod ng Sal‘.

(3) **Al-Turs** ay isang piraso ng bakal na bilog na ginagamit ng mandirigma upang ipagtanggol ang sarili mula sa mga pana. Tingnan sa “An-Nihāyah.”

(4) Sinabi ni Ibn Al-Athīr sa “An-Nihāyah”: May nagsabing isang linggo mula Sabado hanggang Sabado. May nagsabing ilang panahon, maikli man o mahaba.

(5) **Al-Ākām** ay plural ng Akmah, na siyang burol. Tingnan sa “An-Nihāyah.” Sabi ko: Ang burol ay kilala, na siyang mataas na lugar, at tinatawag din itong Ar-Rabwah.

(6) **Az-Zirāb** ay plural ng Zīrb, na siyang maliit na bundok. Tingnan sa “An-Nihāyah.”

(7) Isinalaysay ni Al-Bukhārī (1019) at Muslim (897).

At patuloy na ang pagtugon sa mga nagdarasal ay isang maliwanag na bagay para sa sinumang nagpakatotoo sa paglapit kay Allah (Ang Kataas-taasan) at gumawa ng mga sanhi ng pagtugon.

Pangalawang Aspeto: Ang mga tanda ng mga Propeta na tinatawag na Himala at pambihirang bagay na nakikita o naririnig ng mga tao; ay isang tiyak na patunay sa pag-iral ng nagpadala sa kanila, na siyang Allah (Ang Kataas-taasan), dahil ang mga ito ay mga bagay na lampas sa kakayahan ng tao, na ginagawa ni Allah bilang suporta sa Kanyang mga Sugo at tagumpay para sa kanila.

Halimbawa nito: Ang tanda ni **Mūsā** (sumakanya nawa ang kapayapaan), nang utosan siya ni Allah (Ang Kataas-taasan) na hampasin ang dagat ng kanyang tungkod, hinampas niya ito at nahati ito sa labindalawang tuyong daanan, at ang tubig ay nasa pagitan nila tulad ng mga bundok. Sinasabi ni Allah (Ang Kataas-taasan): (Kaya't ipinahayag Namin kay Mūsā: Hampasin mo ang dagat ng iyong tungkod. Kaya nahati ito, at ang bawat bahagi ng tubig ay naging parang malaking bundok).⁽¹⁾

At isa pang halimbawa: Ang tanda ni **‘Īsā** (sumakanya nawa ang kapayapaan), kung saan binuhay niya ang mga patay at inilabas sila mula sa kanilang mga libingan sa pahintulot ni Allah. Sinasabi ni Allah (Ang Kataas-taasan): (Alalahanin nang sabihin ni Allah: O ‘Īsā, anak ni Maryam! Alalahanin ang Aking biyaya sa iyo at sa iyong ina, nang sinuportahan Kita ng Banal na Espiritu. Nakikipag-usap ka sa mga tao habang nasa duyan at nasa hustong gulang. At nang tinuruan Kita ng Aklat at ng Karunungan at ng Tawrāh at ng Injīl. At nang nilikha mo ang hugis ng ibon mula sa luwad sa Aking pahintulot, at hinipan mo ito, at ito ay naging ibon sa Aking pahintulot. At nang pinagaling mo ang bulag at ang may ketong sa Aking pahintulot. At nang inilabas mo ang mga patay sa Aking pahintulot).⁽²⁾

(1) Sūrah Ash-Shu’arā’: 63

(2) Sūrah Al-Mā’idah: 110

At ang ikatlong halimbawa: Ang nangyari kay Muḥammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) nang humingi ang mga Quraysh ng tanda mula sa kanya. Itinuro niya ang buwan, at nahati ito sa dalawang bahagi na nakita ng mga tao. At tungkol dito, ipinadala ang salita ni Allah (Ang Kataas-taasan):

(Lumapit na ang Oras at nahati ang buwan. At kung makakita sila ng tanda, tatalikod sila at sasabihin: Isang tuloy-tuloy na salamangka) ⁽¹⁾. Ang mga nakikitang tanda na ito na ginagawa ni Allah (Ang Kataas-taasan) bilang suporta sa Kanyang mga Sugo at tagumpay para sa kanila; ay nagpapatunay nang tiyak sa pag-iral Niya (Ang Kataas-taasan).

(1) Sūrat Al-Qamar: 1-2.

At dahil ang pagkilala sa pag-iral ni Allah ay isang likas na bagay na pinatutunayan ng Likas na Kalikasan at Pandama; sinabi ng mga Sugo sa kanilang mga tao: (Nagdududa ba sila sa Allah, ang Tagapaglikha ng mga kalangitan at kalupaan?) ⁽¹⁾. Sinabi ni **Ibn Kathīr** (nawa'y kaawaan siya ni Allah) sa pagpapaliwanag ng talatang ito:

Ibinabalita ni Allah (Ang Kataas-taasan) ang tungkol sa pagtatalo sa pagitan ng mga Kāfir at kanilang mga Sugo. Iyon ay dahil nang hinarap sila ng kanilang mga tao nang may pagdududa tungkol sa sumapit sa kanila na pagsamba kay Allah lamang nang walang katambal; sinabi ng mga Sugo: (Nagdududa ba sila sa Allah?) At ito ay nagpapahiwatig ng dalawang bagay. Ang una: Mayroon ba silang pagdududa sa Kanyang pag-iral? Sapagkat ang mga likas na kalikasan ay sumasaksi sa Kanyang pag-iral at nilikha sa pagkilala dito, at ang pagkilala dito ay kinakailangan sa malusog na likas na kalikasan, ngunit maaaring magkaroon ng pagdududa at pagkalito sa ilan sa kanila, kaya kailangan nilang tingnan ang patunay na humahantong sa Kanyang pag-iral. Kaya sinabi ng mga Sugo sa kanila na ginagabayan sila sa paraan ng pagkilala sa Kanya, na siyang (ang Tagapaglikha ng mga kalangitan at kalupaan), na lumikha at nagpasimula sa kanila nang walang naunang halimbawa. Ang mga patotoo ng paglikha, at pamamahala ay maliwanag sa kanila, kaya kailangang mayroong gumawa sa kanila, at Siya ay si Allah, walang diyos maliban sa Kanya, ang Lumikha ng lahat ng bagay at Siya ang Diyos at Hari.

Ang Pangalawang Kahulugan sa kanilang salita: (Nagdududa ba sila sa Allah?) ibig sabihin mayroon ba silang pagdududa sa Kanyang pagka-Diyos at pag-iisa sa obligasyon ng pagsamba sa Kanya, at Siya ang Lumikha ng lahat ng bagay at walang karapat-dapat sambahin maliban sa Kanya nang walang katambal? Sapagkat karamihan sa mga tao ay kinikilala ang Lumikha ngunit sumasamba sa iba kasama Niya.

(1) Sūrah Ibrāhīm: 10

Mula sa mga tagapamagitan na akala nilang makikinabang o magpapalapit sa kanila kay Allah. Tapos na.

Sinabi ni Shaykh ‘Abdul-Raḥmān ibn Nāṣir As-Sa’dī (nawa’y kaawaan siya ni Allah) sa pagpapaliwanag ng parehong talata:

Ibig sabihin: Ipinakita Niya ang pinakamalinaw at pinakamaliwanag na mga bagay. Ang sinumang nagdududa kay Allah, ang Tagapaglikha ng mga kalangitan at kalupaan, na ang pag-iral ng mga bagay ay nakasalalay sa Kanyang pag-iral; ay walang tiwala sa anumang impormasyon, kahit na sa mga bagay na nakikita. Kaya kinausap sila ng mga Sugo sa salita ng walang pagdududa, at walang pag-aalinlangan dito ⁽¹⁾

(1) “Taysīr Al-Karīm Ar-Raḥmān fī Tafsīr Kalām Al-Mannān.”

Sinasabi ni Allah (Ang Kataas-taasan):

(Katotohanan, sa paglikha ng mga kalangitan at kalupaan at sa pagpapalit-palit ng gabi at araw, at sa mga barko na naglalayag sa dagat dala ang nakikinabang sa mga tao, at sa inilabas ni Allah mula sa kalangitan na tubig, na sa pamamagitan nito ay binibigyan Niya ng buhay ang lupa pagkatapos ng kamatayan nito, at ikinalat Niya sa loob nito ang bawat gumagala, at sa pagpapalit-palit ng mga hangin, at sa ulap na pinaamo sa pagitan ng kalangitan at kalupaan, ay may mga tanda para sa mga taong nag-iisip) ⁽¹⁾

Sinabi ni Shaykh ‘Abdul-Raḥmān ibn Sa’dī (nawa’y kaawaan siya ni Allah) sa pagpapaliwanag ng talatang ito:

Ibinabalita ni Allah (Ang Kataas-taasan) na sa mga dakilang nilalang na ito ay may mga tanda, ibig sabihin, mga patunay sa kaisahan ng Lumikha at ang Kanyang pagka-Diyos at ang Kanyang dakilang kapangyarihan at Kanyang awa at ang Kanyang iba pang katangian, ngunit ang mga ito ay para sa mga taong nag-iisip. Ibig sabihin: para sa sinumang may isip na ginagamit nila sa kung ano ang nilikha para dito. Sa pamamagitan ng pagkaloob ni Allah ng isip sa Kanyang alipin, makikinabang siya sa mga tanda at makikilala niya ang mga ito gamit ang kanyang isip, pag-iisip, at pagninilay-nilay. Sa paglikha ng mga kalangitan sa kanilang kataasan, kalawakan, kaayusan, at kasakdalan, at ang inilagay ni Allah sa kanila na araw, buwan, at mga bituin, at ang Kanyang pag-aayos para sa mga kapakinabangan ng mga alipin, at sa paglikha ng lupa bilang higaan para sa mga nilalang, kung saan sila ay naninirahan at nakikinabang sa mga bagay na nasa ibabaw nito at napag-iisipan. Iyan ay nagpapatunay sa pagiging nag-iisa ni Allah sa paglikha at pamamahala, at nagpapaliwanag ng Kanyang dakilang kapangyarihan na Kanyang nilikha, at ang Kanyang karunungan na Kanyang pinatibay, pinaganda, at inayos, at ang Kanyang kaalaman at awa na Kanyang inilagay sa mga ito na kapakinabangan, interes, pangangailangan, at hiling ng mga nilalang.

(1) Sūrat Al-Baqarah: 164

At sa gayon ay ang pinakamalinaw na patunay sa Kanyang kasakdalan at Kanyang karapatan na Siya lamang ang sasambahin, dahil Siya lamang ang lumilikha at namamahala, at nangangasiwa sa Kanyang mga alipin.

(At sa pagpapalit-palit ng gabi at araw) ay ang paghalili ng isa sa isa sa lahat ng oras. Kapag umalis ang isa, sumusunod ang iba. At sa pagkakaiba-iba nila sa init at lamig at katamtaman ⁽¹⁾, at sa haba at ikli ⁽²⁾, at ang nagmumula dito na mga panahon kung saan naaayos ang mga interes ng mga tao at ng kanilang mga hayop at lahat ng nasa lupa mula sa mga puno at halaman. Ang lahat ng iyon ay may kaayusan, pamamahala, at pamamahal na nakabibighani sa mga isip, at walang kakayahan ang matatalinong tao na unawain ito; nagpapatunay iyon sa kapangyarihan ng tagapamahala nito, Kanyang kaalaman, karunungan, Kanyang malawak na awa, at Kanyang ganap na pagmamahal, at ang Kanyang pamamahala na Siya lamang ang nagtataglay, at Kanyang kadakilaan, at ang kadakilaan ng Kanyang paghahari at kapangyarihan.

Na nag-oobliga na Siya ang sasambahin, luwalhatiin, at iisa sa pagmamahal at pagluwalhati, takot, at pag-asa, at pagsisikap sa Kanyang minamahal at kinalulugdan.

At sa (mga barko na naglalayag sa dagat) at ang mga katulad nito, na ipinukaw ni Allah ang Kanyang mga alipin sa paggawa nito, at nilikha para sa kanila ang mga panloob at panlabas na kasangkapan na pinahintulutan Niya sa kanila.

(1) Ibig sabihin ay ang panahon kung saan katamtaman ang klima sa pagitan ng init at lamig.

(2) Ibig sabihin ay ang panahon kung saan katamtaman ang haba ng araw at gabi.

Pagkatapos ay ipinailalim Niya para sa mga ito ang dakilang dagat at ang mga hangin na nagdadala ng mga kalakal, ari-arian, at paninda na kapaki-pakinabang sa mga tao, at inaayos at sinasaayos ang kanilang buhay.

Sino ang nagbigay-inspirasyon sa kanila na gawin ang mga ito, at nagbigay sa kanila ng kakayahan, at lumikha para sa kanila ng mga kasangkapan na ginagamit nila?

O sino ang nagpailalim sa dagat para sa kanila, naglalayag dito sa Kanyang pahintulot at pamamahala, at ang mga hangin?

O sino ang lumikha para sa mga barko sa lupa at sa dagat ng apoy at mga mineral na tumutulong sa pagdadala nito, at nagdadala ng mga ari-arian na nasa loob nito?

Ang mga bagay ba na ito ay nagkataon lang nangyari? O nag-umpisa ba ang mahina, walang kakayahan na nilalang na ito sa sarili nito? Siya na lumabas mula sa sinapupunan ng kanyang ina na walang kaalaman at walang kakayahan, pagkatapos ay nilikha ng kanyang Panginoon ang kakayahan para sa kanya, at itinuro sa kanya ang Kanyang nais ituro?

O ang tagapag-ayos ba para dito ay isang Panginoon na nag-iisa, matalino, ganap na maalam, walang anuman ang imposible para sa Kanya, at walang anuman ang makahahadlang sa Kanya?

Sa halip, ang mga bagay ay sumunod sa Kanyang pagka-Panginoon, nagpakumbaba sa Kanyang kadakilaan, at sumuko sa Kanyang kapangyarihan.

At ang layunin ng mahina na alipin ay ginawa siya ni Allah na isang bahagi ng mga sanhi kung saan nagmula ang mga dakilang bagay na ito.

Ito ay nagpapahiwatig ng Awa ni Allah at Kanyang pagmamahal sa Kanyang mga nilalang, at ito ay nag-oobliga na ang lahat ng pagmamahal ay para sa Kanya, at ang takot at pag-asa, at lahat ng pagsunod, pagpakumbaba, at pagluwalhati.

(At sa inilabas ni Allah mula sa kalangitan na tubig) na siyang ulan na bumababa mula sa ulap, (na sa pamamagitan nito ay binibigyan Niya ng buhay ang lupa pagkatapos ng kamatayan nito), at ipinakita Niya mula rito ang iba't ibang uri ng pagkain at mga uri ng halaman na kailangan ng mga nilalang, na hindi sila mabubuhay nang wala nito.

Hindi ba iyan patunay sa Kapangyarihan ng nagpadala nito, at naglabas ng Kanyang nilikha? At ang Kanyang awa at pagmamahal sa Kanyang mga alipin, at ang Kanyang pangangasiwa sa kanilang mga kapakinabangan, at ang tindi ng kanilang pangangailangan at kakulangan sa Kanya sa bawat aspeto?

Hindi ba iyan nag-oobliga na Siya ang kanilang sinasamba at Diyos?

Hindi ba iyan patunay sa pagbuhay sa mga patay at pagbibigay-gantimpala sa kanila para sa kanilang mga gawa?

(At ikinalat Niya sa loob nito) ibig sabihin, sa lupa (ang bawat gumagala) ibig sabihin: ipinakalat Niya sa mga panig ng lupa ang iba't ibang uri ng mga gumagalang hayop, na patunay sa Kanyang kapangyarihan at kadakilaan, at ang Kanyang kaisahan at Kanyang dakilang kapangyarihan. At ipinailalim Niya ang mga ito para sa mga tao, nakikinabang sila sa lahat ng paraan, ang ilan ay kinakain nila ang laman nito, at iniinom ang gatas ⁽¹⁾ na ibinibigay nito, at ang ilan ay sinasakyan, at ang ilan ay tumutulong sa kanilang mga kapakinabangan at pagbabantay. At ang ilan ay itinuturing na aral, at ang ilan ay ikinakalat Niya sa lupa mula sa lahat ng gumagala. Samakatuwid, Siya (Ang Dalisay at Kataas-taasan) ang nagpapanatili ng kanilang kabuhayan, ang tagapanagot sa kanilang mga pagkain. Walang gumagala sa lupa maliban na siya ay (sa pangangalaga ni Allah)

(1) Ibig sabihin ay ang inumin na ibinibigay ng gatas.

Si Allah ay nagkakaloob ng kanilang kabuhayan, at nalalaman ang kanilang tirahan at imbakan. ⁽¹⁾

At sa (At sa pagpapalit-palit ng mga hangin) na malamig at mainit, timog at hilaga, silangan at kanluran. ⁽²⁾ At sa pagitan niyan, at kung minsan ay nagpapalit-palit ng ulap, kung minsan ay pinagsasama ang mga ito, kung minsan ay pinataba ang mga ito, kung minsan ay nagpapababa ng ulan ⁽³⁾, kung minsan ay pinupunit ang mga ito at inaalis ang pinsala, kung minsan ay awa, at kung minsan ay nagdadala ng parusa. Sino ang nagpapalit-palit ng mga ito sa ganitong paraan, at naglagay dito ng mga kapakinabangan para sa mga alipin na hindi nila kayang mabuhay nang wala nito, at ipinailalim ito upang mabuhay ang lahat ng hayop dito, at inaayos ang mga katawan, puno, at pananim; walang iba kundi ang Makapangyarihan, Matalino, Maawain, ang Pinakamabait sa Kanyang mga alipin, ang karapat-dapat sa lahat ng pagpapakumbaba, pagluhod, pagmamahal, pagbabalik-loob, at pagsamba?

Sa pagpapailalim ng mga ulap sa pagitan ng langit at lupa nang may kagaanan at pagiging banayad, nagdadala ito ng maraming tubig, at ginagabayan ito ni Allah kung saan Niya naisin, binibigyan ng buhay ang mga bayan at mga alipin sa pamamagitan nito, at dinidiligan ang mga burol ⁽⁴⁾ at lambak ⁽⁵⁾, at ibinababa ito sa Kanyang mga nilalang sa oras ng kanilang pangangailangan. At kung ito ay makapinsala sa kanila dahil sa dami nito,

(1) Ibig sabihin ay alam niya ang tirahan ng mga gumagalang hayop na ito, na siyang lugar na nananatili at naninirahan sila, at ang imbakan nito ay: ang lugar na pinaglilipatan nila sa kanilang pag-alis at pagdating, at pagbabago ng kalagayan. (Tafsīr As-Sa'dī, Sūrat Hūd: 5).

(2) Ad-Dabūr ay hangin na nagmumula sa kanluran.

(3) Ibig sabihin ay nagdadala nito.

(4) At-Tulūl ay plural ng Tall, na siyang mataas na lugar mula sa buhangin, mas mababa kaysa sa bundok.

(5) Al-Wihād ay plural ng Wādah, na siyang mababang lupa.

pinipigilan Niya ito mula sa kanila, ipinababa Niya ito bilang awa at kabaitan, at inuuwi Niya ito nang may pagmamahal at kabaitan. Anong dakila ng Kanyang Kapangyarihan, at anong sagana ng Kanyang kabutihan, at anong banayad ng Kanyang pagpapala.

Hindi ba kahibangan para sa mga alipin na makinabang sa Kanyang kabuhayan, at mamuhay dito habang ginagamit nila iyon sa mga bagay na Kanyang kinagagalitan at mga kasalanan?

Hindi ba iyan patunay sa Kanyang pagpaparaya at pagtitiis, pagpapatawad at pagpapawalang-sala, at Kanyang dakilang kabaitan?

Kaya, sa Kanya ang lahat ng papuri una at huli, panloob at panlabas.

Ang resulta ay: sa tuwing pinag-iisipan ng may isip ang mga nilalang na ito, at sinasaliksik ang mga pagpapakita ng paglikha, at pinapataas ang kanyang pagninilay-nilay sa pagiging perpekto at ang mga inilagay doon na mga biyaya at karunungan; nalalaman niya na ang mga ito ay nilikha nang may layunin at katotohanan, at ang mga ito ay mga talaan ng mga tanda at mga aklat ng mga patunay sa ibinabalita ni Allah tungkol sa Kanyang Sarili at Kanyang Kaisahan, at ang ibinalita ng mga Sugo tungkol sa Huling Araw. At ang mga ito ay pinaailalim, walang kontrol o pagrerebelde sa Tagapamahala at Tagapag-ayos nito. Kaya nalalaman na ang lahat ng nasa itaas at ibaba ay nangangailangan sa Kanya, at sumusuko sa Kanya, ⁽¹⁾ at Siya ang nagpapayaman sa sarili mula sa lahat ng nilalang, kaya walang diyos maliban kay Allah, at walang Panginoon maliban sa Kanya.

Nagtapos ang kanyang salita (nawa'y kaawaan siya ni Allah).

(1) **Ṣāmidūn** ay nagsusuko nang may pagsang-ayon.

Ang ateismo ay isang putol at hindi ganap na pamamaraan; wala itong naitayong pamayanan ni mga bansa

Ang Ateismo ay hindi naging relihiyon o pamamaraan na pinagtibay ng isang bansa o isang estado mula sa mga bansa, maliban sa estado ng Romano na naniniwala sa maraming diyos. Naniniwala sila (bago sapilitang ipataw sa kanila ang Kristiyanismo noong ika-apat na siglo CE) sa Pag-iral ng mga diyos para sa agrikultura, kalakalan, at digmaan, at iba pa.

Tungkol naman sa indibidwal, hindi ito naging laganap ayon sa mga talaan ng kasaysayan, kundi limitado lamang, tulad ng Pharaoh ng Ehipto, na nagtatwa sa Pag-iral ng Panginoon (Ang Dalisay at Kataas-taasan).

Nagpatuloy ang sitwasyon hanggang sa simula ng ika-20 siglo, nang si Vladimir Lenin (1870-1924 CE) ay nagsagawa ng unang sosyalistang rebolusyon na nakabatay sa kaisipan ni Karl Marx (1818-1883 CE), ang nagtatag ng Komunismo. Nag-umpisa ang isang ateistikong estado sa ilalim ng kanyang partido, ang Bolsheviks, noong 1917, matapos pabagsakin ang pansamantalang pamahalaan na pumalit sa Monarkiya.

Si Lenin ay ang pinuno ng mga Bolsheviks, at ang salitang Bolshevik sa wikang Ruso ay nangangahulugang mayorya. Inilapat ng kaliwang pakpak na grupo ng kanyang mga tagasuporta ang katawagang ito sa kanilang sarili noong 1903. Pagkatapos, nangyari ang kanilang rebolusyon na tinatawag na Bolshevik Revolution noong 1917, at namuno sila sa Soviet Union, at ang Ateismo ay naging pamamaraan ng estado sa loob ng pitong dekada, at ang Sosyalismo ay ang kanilang pang-ekonomiyang pamamaraan sa loob ng parehong panahon.

Ang ideya ng ateistikong sosyalistang estado na ito ay ang relihiyon ay opiyo ng mga tao, at walang diyos at materyal ang buhay. Kaya ipinagbawal nila ang lahat ng relihiyon, Islam, Kristiyanismo, at Judaismo, at sinira ang mga mosque, simbahan, at sinagoga. Ang estadong ito ang pinakamakapangyarihan sa hilagang bahagi ng mundo sa loob ng pitong dekadang iyon. Noong 1991, bumagsak ang Sosyalismo, at nagkawatak-watak ang Soviet Union, at ang Ateismo ay hindi na umiiral sa mapa ng mundo. Nagsimulang magbalik-loob ang mga tao sa kanilang mga relihiyon sa malaking bilang. Sa loob ng 30 taon mula nang bumagsak ang Komunismo noong 1991 hanggang 2022, mahigit 8,000 moske ang naitayo sa Russia, na nangangahulugang isang moske bawat araw. At nagsabi ng katotohanan si Allah: ﴿Ngunit ang dumi (bula) ay napupunta sa kawalan, at ang nakikinabang sa mga tao ay nananatili sa lupa. Sa gayon ipinapaliwanag ni Allah ang mga talinghaga).

Isang Paalala para sa may Matinong Pag-iisip

Naging malinaw sa iyo, O matinong pag-iisip na lalaki at babae, na ang malawak na sansinukob na ito ay hindi maaaring umiral nang nagkataon at pagkatapos ay gumana sa magandang sistema na ito nang walang Panginoon na lumikha at namamahala dito. Kung naging malinaw iyan, obligado sa atin na paniwalaan ang pag-iral ng dakilang panginoon na kung saan ibinalita niya ang tungkol sa Kanyang sarili at mga katangian sa banal na Quran. Siya ating sambahin na nag-iisa dahil siya lamang karapat-dapat para doon.

Sinabi ni Shaykh ‘Abdul-Raḥmān ibn Nāṣir As-Sa’dī (nawa’y kaawaan siya ni Allah) sa pagpapaliwanag ng parehong talata:

Ibig sabihin, ipinakita Niya ang pinakamalinaw at pinakamalinaw na mga bagay. Ang sinumang nagdududa kay Allah, ang Tagapaglikha ng mga kalangitan at kalupaan, na ang pag-iral ng mga bagay ay nakasalalay sa Kanyang pag-iral; ay walang tiwala sa anumang impormasyon, kahit na sa mga bagay na nakikita. Kaya kinausap sila ng mga Sugo sa salita ng walang pagdududa, at walang pag-aalinlangan dito. ⁽¹⁾

Natapos na ang pahayag, pasasalamat sa Allah.

Isinulat ni: Majid bin Sulayman al-Rassi

Majed.alrassi@gmail.com

WhatsApp: 009660505906761

(1) “Taysīr Al-Karīm Ar-Raḥmān fī Tafsīr Kalām Al-Mannān.